

Sertifikalı Uygulamalı Rekabet Hukuku Seminerleri 2014-2015 Akademik Yılı

Uygulamalı rekabet hukuku seminerleri, İstanbul Bilgi Üniversitesi SBE Ekonomi Hukuku yüksek lisans programında 2006 yılından bu yana sunulan bir seminer dersidir. Kamuya açık olan bu derste her hafta farklı bir konu, uygulamadan bir uzman tarafından anlatılmaktadır. Rekabet Kurumu'nun her yıl verdiği destek çerçevesinde, rekabet uzmanları da sunumlar yapmaktadırlar. Son üç sene olduğu üzere, seminer programına kayıt yaptırarak düzenli katılım gösterenlere "katılım sertifikası" verilecektir.

Amaç

Seminer ile amaçlanan, rekabet hukukunun güncel sorunlarının ve bilhassa Rekabet Kurulu'nun son dönemde verdiği kararların tartışılması ve bunların katılımcılara aktarılmasıdır. Ayrıca seminer dersinin, rekabet hukuku ile ilgilenenlerin bir araya geldiği bir platform oluşturmaya da hedeflenmektedir.

Seminer Programının Yapısı

Seminerler, aşağıda belirtilen program dahilinde her Çarşamba 18:30 saatinde başlayacak ve tek ara verilerek, 21.00'de sona erecektir. Seminer konusu ile ilgili belge ve bilgiler (mümkün olduğu ölçüde) 1 hafta öncesinden katılımcılara gönderilecek ve bu şekilde konu hakkında bilgilenmeleri sağlanacaktır. 13 haftalık programın 10 seminer dersine katılan katılımcılar, sertifika almaya hak kazanacaktır.

Kimler Katılabilir?

Seminer rekabet hukuku ile ilgilenen ve özellikle temel rekabet hukuku bilgisine sahip herkese açıktır. Hukuk yüksek lisans ve lisans programı öğrencilerinin dışında programa katılmak için kayıt yaptırmak şarttır.

Seminer Programı

Hafta 1: Kar tatili¹

Hafta 2: (25 Şubat 2015):

Akaryakıt Piyasasında Yapısal Rekabet Sorunları ve Güncel Rekabet Hukuku Uygulamalar (*Şamil Pişmaf*, Rekabet Uzmanı, Rekabet Kurumu) :

Seminer kapsamında öncelikle Türkiye akaryakıt (petrol) piyasasının yasal çerçevesinin gelişimi ve bugüne kadar hâkim olan başlıca politika tercihleri kısaca aktarılacaktır. Daha sonra rafinaj, dağıtım ve perakende aşamaları ayrı ayrı ele alınmak suretiyle, karşılaşılan yapısal rekabet sorunları ortaya konulmaya çalışılacak ve bunların nedenleri ile çözüm önerilerine dair bulgu ve görüşler paylaşılabacaktır. Seminerde son olarak, Rekabet Kurulunun Ocak 2014 tarihli *TÜPRAŞ* kararı ile akaryakıt ve LPG sektörlerindeki dikey anlaşmaların tabi olacağı düzenlemelerin çerçevesini çizmek üzere yürütülen tebliğ çalışmasının gerekçeleri ve kapsamı tartışılarak çalışmada geline son aşama konusunda bilgi verilecektir

Hafta 3: (4 Mart 2015): **Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın Groupement des Cartes Bancaires (CB) v Commission" kararından hareketle rekabeti kısıtlayıcı amaç kavramının sınırlarının yeniden değerlendirilmesi ve bu durumun Türk rekabet hukuku üzerine olası etkileri** (*Av. Gönenç Gürkaynak*, ELİG Lokmanhekim Gürkaynak Ortak Avukat Bürosu):

Rekabeti kısıtlama amacı taşıyan anlaşmalar hem Türk rekabet hukuku hem de Avrupa Birliği rekabet hukuku mevzuatında yasaklanmaktadır. Bir anlaşmanın rekabeti kısıtlayıcı amaç taşıdığını tespit eden rekabet otoritesi, anlaşmanın anti-rekabetçi etkilerini inceleme ve kanıtlama yükünden kurtulmaktadır. Bununla birlikte, rekabeti kısıtlayıcı amacın tespiti kolay değildir ve Avrupa Birliği rekabet hukukunda hangi anlaşmaların rekabeti kısıtlayıcı amaç taşıdığı sorusunun cevabı yakın zamana kadar belirsizlik taşımıştır. Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın (ABAD) 11 Eylül 2014 tarihli "Case C-67/13 P - Groupement des Cartes Bancaires (CB) v Commission" kararı (CB Kararı) ise rekabeti kısıtlayıcı amaç taşıyan anlaşmaların tespiti ve değerlendirilmesi konusunda bir dönüm noktası niteliğindedir. Derste "amacı yönünden rekabeti kısıtlayıcı anlaşmalar"ın ABAD içtihadındaki evrimi, ABAD'ın tartışmalı kararları kapsamında incelenecek, CB Kararı süreci Avrupa Komisyonu'nun konuya ilişkin kararından başlanarak açıklanacak, CB Kararı'nın Avrupa Birliği rekabet hukukundaki olası etkileri tartışılacaktır. Derste ayrıca rekabeti kısıtlayıcı amaç kavramının Rekabet Kurulu kararlarında, Rekabet Kurulu'nun ilk kararlarından itibaren nasıl ele alındığı incelenecek ve CB Kararı'nın

¹ Ders yapılması planlanan tarihte yaşanan hava muhalefeti nedeniyle ders 15 Nisan tarihine ertelenmiştir.

ortaya koyduğu prensiplerin Türk rekabet mevzuatının uygulamasında nasıl benimsenebileceği değerlendirilecektir.

Hafta 4: (11 Mart 2015): Yoğunlaşmalar İçin Yeni Dönem mi Başlıyor? Rekabet Kurulu'nun Son Dönem Kararlarına Bakış (Av. Haluk Arı, Midas Danışmanlık)

Rekabet Kurulu, 2014 yılında 6 birleşme/devralma dosyasını nihai incelemeye aldı. Bu sayı neredeyse 2014 yılına kadar nihai incelemeye alınan dosya sayısını ikiye katladı. 2014 başında ise Kurul'un daha önce taahhütler çerçevesinde izin vermiş olduğu, sinema sektöründeki bir birleşme işlemine ilişkin karar, Danıştay tarafından verilen taahhütlerin yeterli olmadığı gerekçesiyle iptal edildi. Bu anlamda 2014 yılına yoğunlaşma işlemlerinin damga vurduğu söylenebilecektir. Bu tablo ister istemez akla bazı soruları getirmekte ve yoğunlaşma işlemlerine yakından bakılması ihtiyacını doğurmaktadır. Nihai incelemeye alınan dosya sayısının bir anda artış göstermesi, tamamen tesadüf mü yoksa değerlendirme kriterleri artık daha katı mı uygulanacak? Artık yoğunlaşma işlemleri için daha fazla endişelenmek gerekiyor mu? İzin için verilen taahhütler neler? Yapısal mı davranışsal mı? İdare Mahkemeleri taahhütlerin yeterli olup olmadığını denetleyebilir mi? Yoğunlaşmalara ilişkin nihai incelemeye alınan bu dosyalar mercek altına alınarak, başta bu sorular olmak üzere sürece ilişkin tartışmalar gündeme getirilecektir.

Hafta 5: (18 Mart 2015): Perakende Sektöründe Alıcı Gücünden Kaynaklanan Rekabet Sorunlarının Analizi ve Çözüm Yolları (Dr. Kadir Baş, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Araştırma Görevlisi)

Rekabet hukuku, genel olarak sağlayıcıların pazar gücünün yarattığı rekabet sorunlarına odaklanmaktadır. Ne var ki son yıllarda çeşitli sektörlerde büyük alıcıların ortaya çıkması, rekabet hukukunun alıcı gücüne dayanan uygulamalara da yoğunlaşmasını gerekli kılmıştır. Alıcı gücünün yükseldiği bu sektörlerin başında gıda, temizlik ve kişisel bakım gibi hızlı tüketim malları perakendeciliği gelmektedir. Son dönemde yoğunlaşmanın artış gösterdiği bu sektörde, pazarın önemli bir kısmını elinde tutan büyük süpermarketler, sahip oldukları pazarlık gücünü sağlayıcılar aleyhine kullanmakta ve bunlarla normal rekabetçi koşullara göre daha avantajlı koşullarla sözleşme yapabilmektedir.

Perakende sektöründeki bu tür uygulamaların rekabet hukuku kapsamında değerlendirilmesinde iki önemli problem ortaya çıkmaktadır. İlk problem, alıcı gücüne dayanan söz konusu uygulamaların rekabete ve dolayısıyla tüketici refahına etkisinin olumlu mu yoksa olumsuz mu olacağının saptanmasının her zaman kolay olmamasıdır. İkinci problem ise, alıcı gücü kullanımının rekabete olumsuz etkileri sağlam ekonomik veriler ile ortaya konulsa bile, mevcut rekabet hukuku araçlarının bu etkilerin önlenmesi için yetersiz kalmasıdır. Perakende sektöründe alıcı gücünden kaynaklanan rekabet endişelerinin önemli bir gündem maddesi oluşturduğu AB'de süpermarket zincirlerinin genelde hakim durumda olmaması ve bunların rekabet problemi yaratan uygulamalarının çoğu zaman bir anlaşma oluşturmaması sebebiyle, bu davranışlarla ABİDA Madde 101 ve

102 çerçevesinde etkin bir şekilde mücadele edilememektedir. Bu nedenle, birçok AB ülkesi, rekabet hukukunun yetersiz kaldığı bu sektördeki perakendecilerin davranışlarını regüle eden bir takım özel düzenlemeler kabul etmiştir.

Türkiye perakende sektöründe, yoğunlaşmanın nispeten düşük olması sebebiyle alıcı gücünün şuan için AB’de olduğu gibi ciddi rekabet sorunları yarattığını söylemek pek mümkün değildir. Bununla birlikte, bu problemlerin Türkiye açısından tamamen göz ardı edilmesi de mümkün değildir. Nitekim AB ülkeleri düzenlemelerine paralel olarak yakın zamanda TBMM’ye sunulan Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı’nda bu sektörün rekabetçi koşullarda işlemesine yönelik bazı düzenlemeler öngörülmüştür.

Bu seminerde, perakende sektöründe alıcı gücünün yarattığı rekabet sorunları ve bu sorunlarla karşılaştırmalı hukukta ve Türkiye’de rekabet hukuku kuralları ve diğer hukuki düzenlemeler çerçevesinde nasıl mücadele edildiği tartışılacaktır. Bu çerçevede, öncelikle alıcı gücünün genel ekonomik analizi sunulacak, daha sonra perakendecilik sektörünün genel özellikleri belirtilerek alıcı gücünün bu sektörde ortaya çıkardığı rekabetçi endişeler ele alınacaktır. Seminerde bu rekabetçi endişelerin giderilmesinde rekabet hukuku kurallarının ne ölçüde başarılı olduğu özellikle karşılaştırmalı hukuk açısından incelenecektir. Son olarak, Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı’nda yer alan düzenlemelerin yerindeliği ve yeterliliği karşılaştırmalı hukuktaki muadil düzenlemeler de dikkate alınarak tartışılacaktır.

Hafta 6: (25 Mart 2015): Finans Sektöründe Yakın Tarihli Rekabet İhlali Davalarının Sinopsisi - LIBOR, EURİBOR, FOREX ve daha az bilinen diğerleri (Süleyman Cengiz, Hergüner Bilgen Özeke Avukat Ortaklığı)

2008 finansal krizinden sonra finans sektöründe adeta Pandora’nın kutusu açılmış ve diğer pek çok sorunun yanında rekabet ihlalleri de ortalığa saçılmıştır. LIBOR’un hesaplanmasında gerçekleştirilen uyumlu eylemlere ilişkin olarak yürütülen soruşturma ve bankaların gerçekleştirilen rekabet ihlalleri için ödedikleri cezalar yerel basının dahi ilgisini çekmiştir. Daha az adı anılan faiz oranı türevlerine ilişkin uyumlu eylemler, kredi temerrüt takası (credit default swap) soruşturması ve halen süren AB Komisyonunun ve İsviçre Rekabet Otoritesinin FOREX pazarlarındaki soruşturmaları da ilk akla gelenlerdir. ABD uygulamasında ise çok daha fazla sayıda örnek bulmak mümkündür. Diğer yandan, Rekabet Kurulu da yakın geçmişte ticari bankaları çeşitli şekillerde rekabeti kısıtladıkları gerekçesiyle iki kez para cezalarına çarptırmıştır. Ayrıca, Rekabet Kurulu’nun banka ve sigorta sektörünün pek çok uygulamasına ilişkin çok sayıda bireysel muafiyet kararı da bulunmaktadır.

Bu seminer dersinde, gerek yerel pazarlarda gerekse küresel olarak en ileri düzeyde entegre olmuş finans pazarlarında tespit edilen rekabet ihlalleri örneğinde, finans piyasalarının rekabet hukuku ile çekişmesi ve bunun muhtemel sebepleri ele alınacak, ayrıca düzenlenmiş bir sektör olarak bilinen bankacılık sektöründe rekabet

ihlallerinin ortaya çıkışı, tespit edilmesi ve caydırılması sürecinde düzenleyici otoritelerin nerede durduklarına değinilecektir. Seminer dersinin temel çıktısı katılımcıların belli başlı finansal ürünlerin işleyiş mekanizması içerisinde rekabetin nerede oluştuğunu ve finans piyasalarında rekabet hukuku mantığının işleyişini anlaması olacaktır.

Hafta 7: (1 Nisan 2015): Elektrik Piyasalarında Rekabetçi Yapı ve Liberalleşme Sonrası Rekabet Sorunları (Yrd. Doç. Dr. Muzaffer Eroğlu, Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD):

Elektrik piyasalarının serbestleştirilmesi çalışmaları 15 yıllık bir geçmişe sahiptir. Liberalleşme ve özelleştirme hedefi ile çıkılan yolda ilk önce 2011 yılındaki Elektrik Piyasası Kanunu çıkarılmış ve sonrasında kademeli geçiş ile liberalleşme sürecinde önemli adımlar atılmıştır. Liberalleşme sürecine paralel işleyen özelleştirme süreci de büyük ölçüde tamamlanmıştır. 2013 yılında ise Elektrik Piyasası Kanunu'nda önemli değişiklikler yapılarak tam liberal sisteme geçiş için altyapı oluşturulmuştur. Diğer taraftan sektördeki kamu gücünün azaltılması hedefi ile yapılan özelleştirmeler büyük ölçüde tamamlanmıştır. 2015 yılı başı itibari ile elektrik piyasasının özelleştirilmiş ve rekabete dayalı işleyen bir piyasa olarak yapılandığı söylenebilir.

Şebeke sistemine dayalı bu sektörde rekabetçi bir yapının oluşturulması özellikli rekabet kuralları konulmasını ve piyasaların sürekli gözetim ve denetimini gerektirmektedir. Bu nedenle elektrik piyasası bir düzenleyici otorite olan Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun sürekli gözetim ve denetimine tabidir. Diğer taraftan Rekabet Kurumu (RK) elektrik sektörünün rekabete açılması sürecinde etkin rol almıştır. İlgili piyasada yapılan özelleştirmelere yönelik Rekabet Kurulu'nun önemli müdahaleleri olmuştur. Son yıllarda ise özelleştirme ve liberalleşme sonrası oluşan yeni piyasa yapısından rekabet ihlallerine ilişkin artan sayıda başvuru yapılmaktadır. RK ayrıca elektrik piyasasına ilişkin bir sektör araştırması yürütmektedir.

Bu seminerde Elektrik Piyasası Kanunu ile getirilen rekabetçi yapı, Rekabet Kurulu'nun özelleştirmelere ilişkin son kararları, RK'nın elektrik piyasasındaki incelemeleri, Elektrik Piyasası Sektör Raporu ve EPDK ve RK arasındaki yetki tartışmaları incelenecektir.

Hafta 8 (8 Nisan 2015): Hakim Durumun Kötüye Kullanılmasında Fetret Devri: Mey İçki Kararı (Av. Şahin Ardiyok, Ali Ilıcak, Balcıoğlu Selçuk Akman Keki Avukatlık Ortallığı)

Bir süredir hızlı tüketim ürünleri perakendeciliğinde faaliyet gösteren teşebbüslere tanınan muafiyetlerin geri alınmasıyla birlikte, birçok soruşturmayla tecrübe edilmiş olduğu üzere Rekabet Kurulu bu teşebbüslerin münhasırlığa yönelik uygulamalarını sık sık mercek altına almaktadır. Bunlardan bir diğeri ve belki de en çok ses getireni de, yakın zamanda alınan ve ilk kez soruşturmaya tabi tutulan Mey İçki'ye idari para cezası verilmesine karar verilen 12.06.2014 tarih ve 14-21/410-178 sayılı Kurul kararıdır.

Bu seminer dersinde, Rekabet Kurulu'nun daha önce benzer pazar gücüne sahip teşebbüslerin münhasırlık uygulamalarını Kanun'un 4. maddesi bakımından değerlendirmesine karşılık, Mey İçki'ye yönelik iddiaları 6. madde çerçevesinde ele aldığından ve bu farklılığın sebep ve sonuçlarına ilişkin değerlendirmelerden bahsedilecektir.

Ek olarak, bu değerlendirmelerin Avrupa Birliği'ndeki mehz uygulamaya kıyasen "hâkim durumun kötüye kullanılması" kavramını ve Rekabet Kurumu'nun hakim durumdaki teşebbüslerin dışlayıcı nitelikteki davranışlarına yönelik Kılavuz'unda münhasırlık ve indirim sistemleri hakkında yer verdiği unsurları ne ölçüde yansıttığı tartışılacaktır. Ders sırasında ayrıca, "pazar kapama" analizine yönelik hukuki ve iktisadi değerlendirmelere yer verilecek ve uygulamada etki analizinin önemi ile beraber bunun nasıl yapılması gerektiği üzerinde durulacaktır.

Hafta 9: (15 Nisan 2015) Otomotiv Sektöründeki Bulgular ve Yeni Tebliğ Çalışmaları
(Prof. Dr. İ. Yılmaz Aslan, İstanbul Aydın Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi) :

Rekabet Kurumu 2014 yılında Motorlu Taşıtlar sektörüne ilişkin yürütmüş olduğu araştırmayı, Sektör Raporu olarak kamuoyu ile paylaşmıştır. 2005/4 sayılı Tebliğ'in (bir ölçüde) etkilerini ölçmeyi amaçlayan ve çıkarılacak olan yeni Tebliğ'in ekonomik gereklerini ortaya koyması beklenen Rapor, önemli bazı bulguları içermektedir. Çok markalılığın perakende seviyesinde kabul görmesi, satış piyasasının rekabetçi olması, buna karşılık, satış sonrası piyasaların (servis ve yedek parça) görece yoğunlaşmış ve büyük ölçüde araç üreticilerinin ekonomik kontrolünde olmaları temel bulguların başında gelmektedir. İstanbul Bilgi Üniversitesi Rekabet Hukuku ve Politikası Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin ev sahipliğinde yapılan Çalıştay'da Rapor'daki bulgular çerçevesinde Sektör temsilcileri ile nasıl bir Tebliğ olmalı sorusuna yanıt aranmış ve akabinde de Kurum 7.11.2014 tarihinde bir Duyuru ile Çalıştay'da ön plana çıkan on başlığı görüş hakkında ilgililerin görüşlerine sunmuştur. Sunulacak görüşler çerçevesinde 2015 yılı içerisinde bir Tebliğ'in hazırlanması ve yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

İşte bu seminer kapsamında bu gelişmeler göz önünde tutularak, otomotiv sektöründeki dikey anlaşmaların nasıl bir Tebliğ ile düzenlenmesi gerektiği tartışılacaktır. Bu çerçevede sadece Rapor değil, Rekabet Kurulu kararları ve AB Hukukundaki yeni Otomotiv Tüzüğü dikkate alınacaktır.

Hafta 10: (22 Nisan 2015): Rekabet Kurulu'nun Son Dönemdeki Maya Sektörüne İlişkin Kararlarının İncelenmesi (Didem Uluç, Rekabet Uzmanı, Rekabet Kurumu)

Sunumun ilk bölümünde maya üreticilerinin aralarında anlaşarak ekmek üretiminde kullanılan yaş maya fiyatlarını yükseltmek suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiği iddiasına yönelik olarak yürütülen

soruşturma sonucu alınan Rekabet Kurulu kararı incelenecektir. Bu kapsamda söz konusu karar, konuya ilişkin pişmanlık başvurusuna da işaret edilerek incelenecektir. Sunumun ikinci bölümünde Dosu Maya Mayacılık A.Ş'nin Lesaffre et Compaigne tarafından devralınmasına ilişkin Rekabet Kurulu kararı, işleme ilişkin sunulan taahhütlere de değinilerek incelenecektir.

Hafta 11 : (29 Nisan 2015): Yoğunlaşmaların Kontrolü ve Rekabet Kısıtlamalarına İlişkin Düzenlemeler Penceresinden Ortak Girişimlere Bakış (Sezin Elçin Cengiz, White&Case)

Özellikle 2008 finansal krizi sonrasında Türkiye'ye doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının çoğunlukla ortak girişimler vasıtasıyla geldiğini gözlemliyoruz. Öyle ki, 2009 yılında Rekabet Kurumu'na bildirilen ortak girişim sayısı 12 iken, bu rakam 2011'de 68'e ve 2012'de 91'e kadar çıkmış; 2013 yılında da bildirilen işlemlerin üçte birinden fazlasını ortak girişimler oluşturmıştır. Ortak girişimin en önemli unsurlarından biri hiç şüphesiz ortak kontroldür. Bununla birlikte ortak kontrolün tespiti her zaman istenilen netlikte yapılamamaktadır.

Yeni kurulacak ortak girişimlerin ise 2010/4 sayılı Tebliğ kapsamında bildirim tabi olması için tam işlevsellik koşulu aranmaktadır. Tam işlevselliğin nasıl değerlendirileceği konusuna, 2013 yılı sonuna doğru yayınlanan *Birleşme ve Devralma Sayılan Haller ve Kontrol Kavramı Hakkında Kılavuz* AB mevzuatına paralel açıklamalar getirmektedir. Ancak uygulamada belirsizlik yaratan durumlar halen mevcuttur. Örneğin çok yakın tarihli Boeing kararında Rekabet Kurulu, AB Komisyonu'nun tam işlevsel olmadığı gerekçesiyle başvurusunu reddettiği bir ortak girişimi, tam işlevsel olarak değerlendirmiş ve işleme izin vermiştir.

Ortak girişimlerin gözden kaçırılan önemli diğer bir boyutu ise kurulan ortak girişimin ana şirketleri ile ve ana şirketlerin kendi aralarındaki ilişkilerinin rekabet hukuku çerçevesinde değerlendirilmesine olan etkisidir. Bu kapsamda bilgi değişimi, ana şirketlerin ortak girişimlerin davranışlarından sorumluluğu, rekabet yasakları ve ortak girişimin bağımsızlığı konuları öne çıkmaktadır.

Bu seminerde Türk Rekabet Hukuku literatüründe henüz yeterince tartışma alanı bulmamış ancak giderek önem kazanan ortak kontrol ve tam işlevsellik konuları çok yönlü olarak, Rekabet Kurulu kararları ve kararlara yansımamış gerçek örnekler çerçevesinde incelenecektir.

Hafta 12 : (6 Mayıs 2015): 4054 Sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 9/3 Maddesinin Uygulanmasından Doğan Belirsizlikler (Av. Bahadır Balkı, ACTECON)

"Kurul, birinci fıkraya göre bir karar almadan önce ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerine ihlale ne şekilde son vereceklerine ilişkin görüşlerini yazılı olarak bildirir". 4054 sayılı

Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un belirtilen 9/3 maddesi, Türk rekabet hukukunda son yıllarda çözülmeye çalışılan konuların en başlarında yer almaktadır.

Kanun'un 9/3 maddesi ihlale ilişkin getirilebilecek tedbirleri içermektedir. Dolayısıyla Rekabet Kurulu'nun sıklıkla önaraştırma döneminde 9/3 maddesini uygulamasının, bu maddenin işlerlik kazanması için erken olup olmadığı da sürekli tartışma konularından biri olmuştur. Öte yandan Kurul'un, ihlal gerçekleşmediği sonucuna varılan kararlarında da 9/3 maddesini işlettiği örnekler bulunmaktadır. Dolayısıyla, Kanun'un 9/3 maddesinin ne zaman ve hangi koşullarda uygulanabileceğine dair bir hukuki belirlilik ortaya çıkmış değildir.

Seminerimizde; Rekabet Kurulu'nun 9/3 maddesi ile ilgili vermiş olduğu temel Rekabet Kurulu kararları incelenecek, bu kararlara karşı idari yargının hükmettiği hususlar katılımcılar ile paylaşılacak ve Kanun'un 9/3 maddesinin hangi durumlarda uygulanabileceğine dair görüşlerimize yer verilecektir.

Hafta 13 (13 Mayıs 2015): Sabit Telefon ve Genişbant İnternet Pazarlarında Güncel Gelişmeler ve Rekabet Sorunları (Av. Hakkı Can Yıldız, Esin Avukat Ortaklığı)

Türk Telekom'un özelleştirilmesi ve sektörde serbestleştirme adımlarının atılmaya başlamasından bu yana sabit telefon ve genişbant internet pazarları hala tam olarak rekabetçi bir yapıya geçememiştir. Bu nedenle BTK tarafından getirilecek öncül (ex ante) düzenlemelerin önemi günümüzde devam etmektedir. Bununla birlikte özellikle Avrupa çapındaki gelişmelerin de bir yansıması olarak etkin piyasa gücüne sahip oyunculara getirilen öncül yükümlülüklerin giderek kaldırılması yoluna gidildiği gözlemlenmektedir. Bu kapsamda, BTK'nın yakın tarihlerde yürürlüğe koyduğu Pazar Analizleri ile yerleşik operatörün perakende sabit telefon pazarındaki yükümlülüklerinin neredeyse tümü kaldırılmıştır.

Bunun yanında halihazırda Türkiye'deki genişbant internet aboneliği ve sunulan hizmetin niteliğinin de olması hedeflenen değerlerden uzak kaldığı gözlemlenmektedir. Bu durumun nedenlerinin incelenmesi, sektördeki halihazırda var olan piyasa aksaklıklarının da incelenmesini gerektirmektedir. Bu kapsamda yeni nesil şebekelerin kurulmasında izlenen yöntemler, yerel ağın etkin bir şekilde paylaşımına açılmamış olması, geçiş hakkı gibi düzenlemeler bakımından uygulamada karşılaşılan sorunlar önem kazanmaktadır.

Öte yandan öncül düzenlemelerin giderek kaldırılmasının Rekabet Kurumu'nun sektördeki rolünü artırması da beklenmektedir. Öncül düzenlemelerin kaldırılmasının yanında bir takım rekabetçi sorunlar yaratan uygulamalarının önlenmesi için BTK'nın elinde yeterli düzenleyici araçların bulunmadığı da gözlemlenmektedir. Bu tip uygulamalar açısından da Rekabet Kurumu'nun özellikle Avrupa'daki gelişmeleri de dikkate alarak sektördeki etkisini artırması beklenebilir.

Bu kapsamda seminerde perakende sabit telefondaki öncül düzenlemelerin birçoğunun kaldırılmış olmasının gerekçeleri ve olası etkileri, genişbant internet pazarındaki

gelişmeler ve Rekabet Kurulu'nun son yıllarda vermiş olduğu kararlar göz önüne alınarak sektördeki rolü tartışılacaktır.

Hafta 14 (20 Mayıs 2015) AB hukukundaki 2014/104 sayılı Tazminat Davaları Direktifinin Türk Rekabet Hukuku Açısından Olası Yansımaları (Yrd. Doç. Dr. Kerem Cem Sanlı, İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi) :

AB Hukukunda Komisyon'un instiyatifiyle 2000'li yılların başından itibaren yürütölen rekabet özel hukukunun yaygınlaşması çalışması, 2014 yılında kabul edilen Konsey Direktifi(Direktif) ile önemli bir aşamaya gelmiştir. Direktif, rekabet hukukunun ihlali nedeniyle açılan tazminat davalarının kolaylaştırılması ve yeknesaklaştırılması için üye ölkelere çeşitli konularda yasal düzenleme çıkarma yükümlölüğü getirmektedir. Delillere erişim, idari otorite kararlarının mahkemeler üzerindeki etkisi, zamanaşımı süreleri, davacılık sıfatı ve tazminatın kapsamı gibi konuların düzenleyen Direktif'in, Türk Hukuku açısından da etkisi olması çok muhtemeldir. AB hukukunun mehz teşkil etmesi bir kenara, bu konuların bir kısmı, ölkemizde rekabet hukukundan doğan tazminat davalarının yaygınlaşmamasının nedenlerini oluşturmaktadır. Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un bu konularda açık bir düzenleme öngörmemiş olması ve genel hükümlerin ihtiyaca tam olarak cevap vermemesi, bu konularda yasal düzenleme ihtiyacı doğurmaktadır. řu anda TBMM önünde bir Kanun Tasarısı'nın tartışıldığı dikkate alınırsa, Direktif'in öngördüğü düzenlemelerin ölkemizde de tartışmaya açılması ve yasa koyucu tarafından dikkate alınması büyük önem taşımaktadır.

Bu Seminer dersinde de Direktif'in öngördüğü düzenlemeler ana hatlarıyla açıklandıktan sonra, bunların Türk Hukuku açısından hayata geçirilmesinin mümkün olup olmadığı ele alınacaktır.